

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

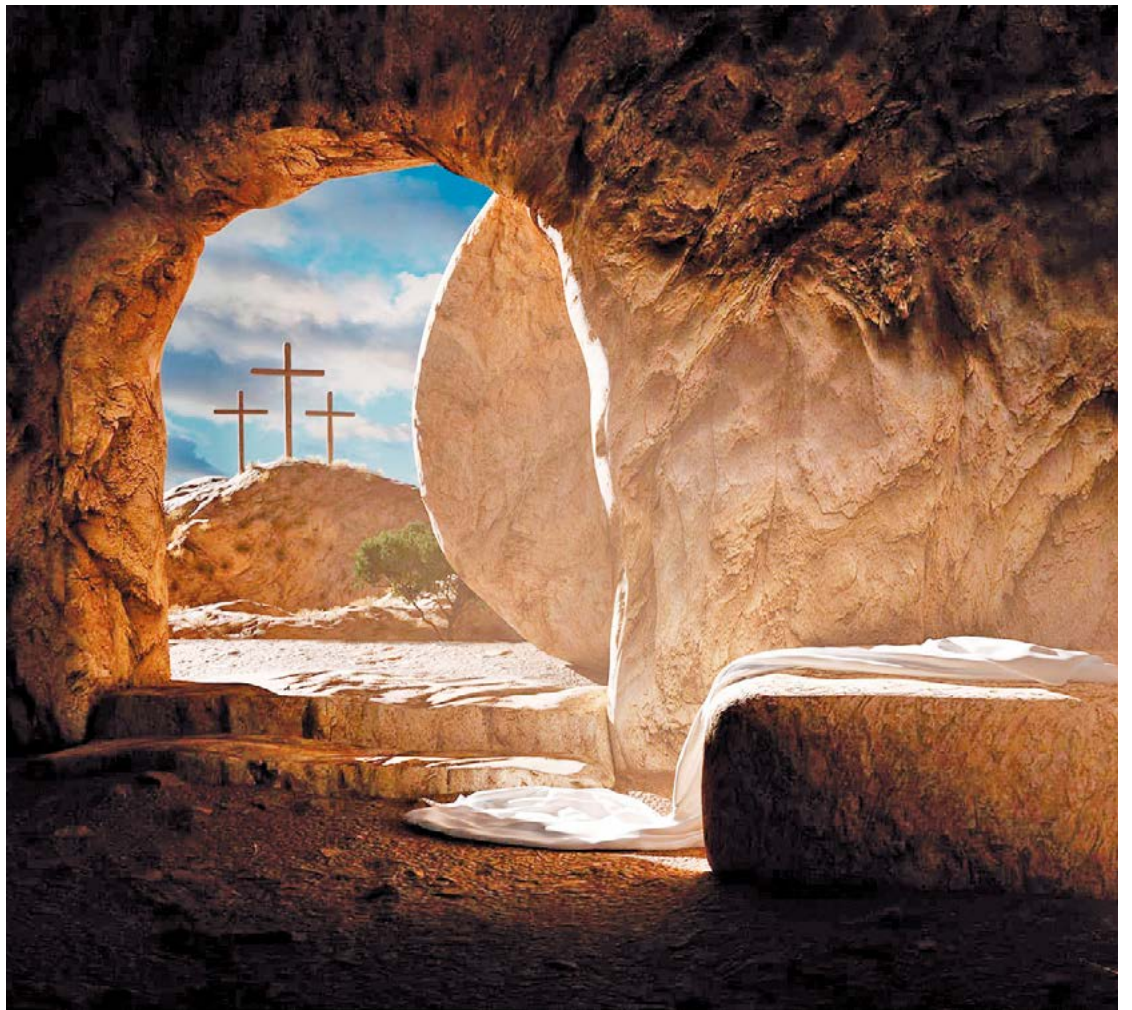
«Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5)

«Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-ho!». Ens alegrem sí, i ho celebrem, perquè l'obra de Déu, la seva acció supera tot el que nosaltres hauríem pogut imaginar. Que Déu ens hagi parlat, que hagi vingut Ell mateix al món fet home com nosaltres, que hagi mort a la creu, són motius que tenim per accontentar-nos i festejar-ho com diem en aquest fragment del salm 117.

Si tot hagués acabat aquí podríem encara experimentar una ombra de decepció i de tristor com la d'aquells deixebles que tornaven de camí al seu poble d'Emmaús. Però és que no ha estat així, perquè Jesús veritablement ha ressuscitat i això suposa que Déu ha dut a terme el seu projecte d'amor, això vol dir que l'esperança és present en el món, i a les nostres vides.

I vol dir també que allò que va començar a Betlem ha acabat en un sepulcre buit, perquè Aquell que va morir a la creu ha ressuscitat! Encara que, realment no s'acaba aquí, perquè caldrà que Jesús ressusciti en cada un de nosaltres i que, quan tot li estigui sotmès, Déu ho sigui tot en tots (1Cor 15,27-28).

Molts homes i dones del nostre temps pensen que tot acaba amb la mort, i alguns diuen «és que ningú no ha tornat per explicar-ho», i prefereixen quedar-se en la foscor d'una existència sense propòsit perquè no té sentit una vida que, després de maldecaps i patiments acaba en la mort. Però resulta que Jesús sí que ha tornat i ens ho ha explicat; Ell va morir a la creu i va ser enterrat, però aquella creu no era una derrota sinó el signe de la victòria de Déu i també el nostre. De la mateixa manera que els israelites miraven la serp en el desert i se salvaven, també nosaltres mirant la creu (Jn 3,14).

A la Vetlla pasqual hem pogut recordar les meravelles que Déu va obrar al llarg de la història de la salvació, totes les seves obres meravelloses. Des de la creació, quan feu la llum que il·lumina les tenebres, fins a la consumació final dels temps que esperem, quan Crist ressuscitat tornarà gloriós i podrem viure eternament amb Ell i tots els sants de la història. La llum que neix del foc nou, la paraula que actualitza la història de la salvació, l'aigua beneïda a les fonts baptismals per fer renéixer els catecúmens i el sagrament de l'Eucaristia que ens alimenta i dona vida, vigor i alegria són els signes centrals de la nova vida de fills de Déu que hem rebut.

És veritat que hem de seguir lluitant amb les dificultats que es presenten cada dia, començant per la lluita amb nosaltres mateixos i amb el pecat. Però Ell és viu i així com Déu acompanyava el poble d'Israel en el seu pelegrinatge pel desert, el guiava i l'alimentava, així ara Jesús Ressuscitat, el Fill de Déu encarnat, mort i ressuscitat, ens acompanya a cada un de nosaltres i a la humanitat sencera en el nostre pelegrinatge vers la veritable terra promesa. Només ens cal deixar-nos guiar per Ell. I com Maria Magdalena anar a trobar els nostres germans que encara no el coneixen.

Bona i santa Pasqua de Resurrecció!

ENTREVISTA

Els valors i l'aigua

JOSEP ANTONI ROM

«Els valors cristians són com l'aigua: et sembla que sempre són allí, perquè fa segles que van configurar la nostra societat, però de sobte apareix la sequera i ja no tens d'on beure. El nostre treball és ajudar a mantenir viva la font, acostar aquests valors als estudiants; i hem de creure en la importància d'aquesta missió per a no assecar la nostra pròpia universitat». El Dr. Josep A. Rom, llicenciat en Història Contemporània i doctor en Publicitat i Relacions Públiques, és rector de la Universitat Ramon Llull (URL).

L'Església podria treure més profit de la publicitat per a comunicar?

La publicitat m'ensenya que la comunicació en si mateixa no és res. Comunicar no ens assegura connectar amb l'audiència; per això, en publicitat, l'estratègia és molt important. L'estratègia implica dos factors fonamentals: entendre l'audiència i definir clarament quins són els seus objectius. Les organitzacions de l'Església comuniquen molt, però no existeix un pla de comunicació global.

L'Església és prou present en el món de la cultura?

L'Església sempre ha estat part de la cultura; tota religió, per la seva naturalesa antropològica, genera una cultura pròpia. El fet és que, aquesta cultura, o forma part del món o es desenvolupa de manera tancada i autosuficient. Perquè existeixi un diàleg entre fe i cultura cal saber conrear-lo. Crec que les universitats cristianes tenim aquest deure. Aquesta és una de les missions de la URL.

Per què al jove li costa implicar-se en iniciatives d'Església?

Una pregunta clau. La joventut és el patrimoni del futur i sense joventut les coses no pinten bé. El primer és acceptar aquest fet, perquè fer-ho significa dedicar tots els nostres millors esforços a aquest repte. Individualisme, dissolució de la tradició familiar, problemes d'imatge, feblesa del concepte de compromís a llarg termini, noves formes d'espiritualitat... Crec que cal saber començar de zero, sense falses nostàlgies, connectant el missatge amb la vida, sense complexos, com Jesús.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Els pares s'ho han copiat dels avis

En la celebració de les noces d'or d'un matrimoni dels Equips de la Mare de Déu, em sobtà favorablement l'actitud dels nets, d'entre catorze i vint anys, i les seves paraules en el llevant de taula. En recullo unes quantes:

«Sabem que en cinquanta anys de casats heu tingut oportunitat de viure moments molt bons. Ben segur que un dels millors va ser quan els vostres quatre nets us portàrem de viatge. Aquells dies descobrirem que moltes de les coses que els pares ens diuen que hem de fer per ser bones persones i per saber anar pel món, en realitat no són idees originals seves sinó que se les han copiat de vosaltres.

Quan ja pensàveu que descansaríeu perquè teníeu els fills criats i fora de casa arribàrem nosaltres. Us haguéreu de tornar a posar les piles i portar-nos a l'escola o cuidar-nos a l'estiu. A mesura que ens hem fet grans hem descobert que la gràcia d'això no era vigilar-nos als semàfors o a la piscina i fer-nos els macarrons —que també— sinó convidar-nos a parlar, escoltar les nostres batalletes i donar-nos, com qui no vol la cosa, consells per créixer com a persones. Durant molt de temps ens va intrigar força que el dia de Na-

dal, abans del dinar que fem a casa vostra, la iaia aconseguia "fer portar regals al nen Jesús", aquell nen Jesús de ceràmica, gairebé de mida natural, que presideix els nadals a casa vostra. Ara ja entenem que el veritable regal del nen Jesús és una proposta de model de vida i de persona que val la pena seguir i que dona sentit a la vida.

Quan éreu joves no enviàveu *WhatsApp* a tort i a dret, però contribuïreu a formar un grup d'amics que us ha acompanyat tota la vida: l'equip de matrimonis. Tant de bo nosaltres sapiguem seguir el vostre exemple i construir un grup d'amics que duri, en el qual ens fem costat en els moments bons i en els dolents, que ens ajudem els uns als altres i reflexionem sobre com tenir una vida plena, tal com Déu vol. Sabem que la millor manera de donar-vos les gràcies és mirar d'anar seguint el vostre exemple i tota l'educació i l'amor que ens heu transmès.»

El reconeixement a la vida rebuda des de la vida dels avis, des del testimoni del seu fer i de les seves paraules, són prou eloqüents. «Honra el pare i la mare; així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef 6,2-3).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

¡Verdaderamente ha resucitado!

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Jesucristo ha resucitado y vive para siempre. Desde hace dos milenios, la Iglesia lo proclama con gozo. Nos dirigimos al Señor con una gran felicidad. Él, en la historia ha traspasado la línea del tiempo. Ha recibido la gloria que le pertenece. La humanidad se ha adentrado en la eternidad. Jesús nos dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre» (Jn 11,25-26).

El Santo Padre, el año pasado, en el Mensaje *Urbi et Orbi*, nos invitaba a que «encontremos también nosotros el gusto del camino, aceleremos el latido de la esperanza, saboreemos la belleza del cielo. Obtengamos hoy la fuerza para perseverar en el bien, ha-

cia el encuentro del Bien que no defrauda».

No estamos solos, Jesús vive. ¡Verdaderamente ha resucitado! Está con nosotros para siempre. Felicitémonos unos a otros. Seamos testigos de la Resurrección. Demos razón de nuestra esperanza. «Dejémosos sorprender por el gozoso anuncio de la Pascua, por la luz que ilumina las tinieblas y las oscuridades que se ciernen tantas veces sobre el mundo.»

Felicitemos a nuestra Madre María. ¡Alégrate, Virgen gloriosa! Porque tu Hijo ha resucitado: ¡Aleluya! Ayúdanos, Madre, a vivir el gozo y la alegría de ver a Jesús resucitado, a ser testigos de esperanza, en un humilde servicio a nuestros hermanos más necesitados.

Lectures de la missa diària i santoral

1. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,14-22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mí-nims (CR). Santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

3. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Sixt I, papa, mr.; Sant Nicetas, abat.

4. □ Dijous [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24, 35-48]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, religiós franciscà.

5. □ Divendres [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. □ † Diumenge vinent, diumenge II de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 4,32-35 / Sl 117 / Jn 5,1-6 / Jn 20,19-31]. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

Intencions del Sant Pare per al mes d'abril

Preguem perquè la dignitat i la riquesa de les dones siguin reconegudes en totes les cultures, i perquè cessi la discriminació que pateixen a diferents parts del món.

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'Evangelio segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solamente testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Al·leluia, Al·leluia, Jesucrist ha Ressuscitat!

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

La celebració més important que tenim els cristians, és la Pasqua. El pas de la mort a la vida definitiva i gloriosa que es produeix en Jesucrist, és el fet més significatiu de la seva divinitat. Ell és el Fill estimat de Déu Pare, que ha vingut al nostre món per donar-nos la Salvació i la Vida, i ensenyar-nos el veritable Camí de l'Amor.

La realitat material del nostre món, no té sortida, no té salvació. Podem inventar i realitzar moltes coses, podem millorar moltes qüestions per al bé de la humanitat (i ho hem de fer). Però hi ha dues qüestions que no som capaços de solucionar: tenir vida per sempre, i tenir pau i amor amb plenitud.

La vida humana té uns límits, i podem somniar i cantar: «Digueu-me per què estan tant avall penso coses tant altes». Sovint el desig hi és, però la realitat està molt lluny. La vida se'n escapa, i sembla que l'únic que podem fer és intentar construir un món millor per a nosaltres o pels que vindran més endavant.

És un somni molt bonic i noble, però el nostre sostre és baix i limitat a la nostra realitat humana actual. Jesucrist ressuscitat, en presenta una nova realitat, que va més enllà: «Un cel nou i una terra nova i feliç a la casa de Déu Pare», participant del seu Amor. En definitiva, una vida feliç i per sempre, recollint el més bo i noble que hàgim pogut tenir en la realitat present.

Per altra part, les nostres capacitats per al veritable amor i la veritable pau estan atrofiades. No en sabem, no en som capaços, i tots sols no podem. El missatge de Jesús, que ha triomfat del dolor i de la mort, ens assegura la vida definitiva i feliç, i seguint el seu camí, ens donarà la misericòrdia, l'amor i la pau veritables.

Cal que fem festa, cal celebrar el triomf de Jesucrist, i amb agraïment posar-nos al seu costat i manifestar-li que volem ser els seus seguidors. Jesucrist, no ve al nostre món d'una manera totalment inesperada. Tot un poble, el seu poble, enmig dels seus vicis i pecats, ho ha anat preparant. Les bones persones, els nets i senzills, poden entendre i viure la Bona Notícia de la seva vida i de la seva resurrecció.

Lloem el Senyor! Que és viu, enmig nostre. Al·leluia, Al·leluia, Jesucrist ha ressuscitat!

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dissabte 6 d'abril, a les 12 h. Missa amb confirmacions al Cenacle de Fogars de Montclús.

Dissabte 6 d'abril, a les 19 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell.

Diumenge 7 d'abril, a les 11 h. Confirmacions a Sant Genís de Plegamans.

Notícies

Trobada de seminaristes. La tradicional trobada de seminaristes de Catalunya d'enguany es va fer al Seminari de Barcelona. A la tarda varen tenir lloc el torneig de futbol i el de pàdel. Al vespre, el bisbe Salvador Cristau, encarregat de Seminaris a la Tar-

raconense, presidí la Missa i, posteriorment, va tenir lloc el sopar de germanor. Finalment, hi va haver actuacions musicals i l'entrega de premis, amb el Seminari de Terrassa com a guanyador.

Visita al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat de Montferri. La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Matadepera va visitar el Santuari de la Mare de Déu de Montserrat de Montferri, a Tarragona, el passat 16 de març. Aquest santuari, inspirat en la muntanya de Montserrat, va ser dissenyat per l'arquitecte Josep Maria Jujol, col·laborador d'Antoni Gaudí. Durant la visita, la confraria va entonar els Goigs en honor a la Mare de Déu.

El bisbe a les celebracions de la Setmana Santa. El bisbe Salvador Cristau ha presidit múltiples actes durant aquesta Setmana Santa. El Diumenge de Rams va beneir les palmes de

tots els fidels que van omplir la plaça de la Catedral de gom a gom i, tot seguit, va celebrar l'Eucaristia. El dimarts 26 de març, en la Missa Crismal, el senyor bisbe va beneir el crisma, l'oli que s'utilitza per administrar alguns sacraments, i va felicitar els preveres que enguany celebraven el jubileu sacerdotal. Dijous Sant, ja dins del Tridu Pasqual, el bisbe va presidir la Missa de la Cena del Senyor a la Catedral i, seguidament, va participar en la «Procesión del Encuentro» al barri de les Arenes de Terrassa. Divendres, també a la Catedral, el bisbe Salvador va presidir la Passió i Mort del Senyor i, al vespre, el viacrucis pels carrers de la ciutat. Finalment, dissabte de vigília i diumenge, amb gran alegria, va celebrar la Vetlla Pasqual i el Diumenge de Resurrecció amb la benedicció apostòlica.

A més a més...

Recés «Celebrem amb joia la Pasqua del Senyor». El diumenge 7 d'abril, de les 10 fins a les 18 h, se celebrarà un recés a la Casa de Betània de Cornellà, sota el lema «Celebrem amb joia la Pasqua del Senyor», dirigit pel P. Francesc Sánchez, caputxí. Per a més informació, truqueu al tel. 933 751 102.

XVI Aplec de Malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

El dissabte 13 d'abril tindrà lloc el XVI Aplec de Malalts al Santuari de la Salut. El bisbe Salvador presidirà la Missa i demanarà també pel do de la pluja.

Pelegrinatge arxiprestal de Granollers. L'arxiprestal de Granollers organitzà, per l'Any de la Pregària, un recés arxiprestal de Setmana Santa per membres dels diferents consells i equips pastorals. Del diumenge de Rams a la tarda a Dimecres Sant, a Sevilla.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Yo hago nuevas todas las cosas» (Ap 21,5)

«Hoy es el día en que ha obrado el Señor, ¡alegrémonos y celebremoslo!». Nos alegramos sí, y lo celebramos, porque la obra de Dios, su acción supera todo lo que habríamos podido imaginar. Que Dios nos haya hablado, que haya venido Él mismo al mundo hecho hombre como nosotros, que haya muerto en la cruz, son motivos que tenemos para contentarnos y de celebrarlo, como decimos en este fragmento del salmo 117.

Si todo hubiera terminado aquí podríamos todavía albergar alguna sombra de decepción y tristeza como la de aquellos discípulos que volvían de camino a su pueblo de Emaús. Pero es que no ha sido así, porque Jesús verdaderamente ha resucitado y esto supone que Dios ha llevado a cabo su proyecto de amor, esto significa que la esperanza está presente en el mundo y en nuestras vidas.

Y significa también que lo que empezó en Belén ha terminado en un sepulcro vacío, porque Aquel que murió en la cruz ha resucitado. Aunque, realmente no acaba aquí, porque será necesario que Jesús resucite en cada uno de nosotros y

que, cuando todo le esté sometido, Dios lo sea todo en todos (1Cor 15,27-28).

Muchos hombres y mujeres de nuestro tiempo piensan que todo acaba con la muerte, y algunos dicen «es que nadie ha vuelto para contarlo», y prefieren quedarse en la oscuridad de una existencia sin propósito porque no tiene sentido una vida que, después de dolores de cabeza y sufrimientos todo termine con la muerte. Pero resulta que Jesús sí que ha vuelto y nos lo ha contado; Él murió en la cruz y fue enterrado, pero esa cruz no era una derrota sino el signo de la victoria de Dios y también el nuestro. De la misma manera que los israelitas miraban a la serpiente en el desierto y se salvaban, también nosotros mirando la cruz (Jn 3,14).

En la Vigilia pascual hemos podido recordar las maravillas que Dios obró a lo largo de la historia de la salvación, todas sus obras maravillosas. Desde la creación, cuando hizo la luz que ilumina las tinieblas, hasta la consumación final de los tiempos que esperamos, cuando Cristo resucitado volverá glorioso y podremos vivir eterna-

mente con Él y todos los santos de la historia. La luz que nace del fuego nuevo, la palabra que actualiza la historia de la salvación, el agua bendita de las fuentes bautismales para hacer renacer a los catecúmenos y el sacramento de la Eucaristía que nos alimenta y da vida, vigor y alegría son los signos centrales de la nueva vida de hijos de Dios que hemos recibido.

Es verdad que tenemos que seguir luchando con las dificultades que se nos presentan cada día. Empezando por la lucha con nosotros mismos y con el pecado. Pero Él está vivo y así como Dios acompañaba al pueblo de Israel en su peregrinación por el desierto, lo guiaba y lo alimentaba, así ahora Jesús Resucitado, el Hijo de Dios encarnado, muerto y resucitado, nos acompaña a cada uno de nosotros y a la humanidad entera en nuestra peregrinación hacia la verdadera tierra prometida. Sólo necesitamos dejarnos guiar por Él. Y como María Magdalena ir a encontrar a nuestros hermanos que aún no lo conocen.

¡Buena y santa Pascua de Resurrección!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

